॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

प्राचीनंव श्रं करोति देवमनुष्या दिशो व्यंभजन्त प्राचीं देवा देक्षिणा पितरंः प्रतीचीं मनुष्यां उदींची श्र रुद्रा यत्प्राचीनंव श्रं करोतिं देवलोकमेव तद्यजंमान उपावंतिते परि श्रयत्यन्तरहिंतो हि देवलोको मनुष्यलोकान्नास्माक्षोकाथ्स्वेतव्यमिवेत्यांहुः को हि तद्वेद यद्यमुष्मिक्षोके ऽस्तिं वा न वेति दिक्ष्वतींकाशान्करोति (१)

उभयों लीं कयों रिमिजिंत्ये केशश्मृश्रु वंपते नृखानि नि कृंन्तते मृता वा एषा त्वर्गमेध्या यत्केशश्मृश्रु मृतामेव त्वचं ममेध्यामं पहत्यं युज्ञियों भूत्वा मेधु मुपैत्यि इंरसः सुवृर्गं लोकं यन्तो उपसु दीं क्षात् पसी प्रावेशयन्त्र पसु स्नांति साक्षादेव दीं क्षात् पसी

अवं रुन्धे तीर्थे स्नांति तीर्थे हि ते तां प्रावेशयन्तीर्थे स्नांति (२)

तीर्थमेव संमानानां भवत्यपों ऽष्ठञात्यन्तर्त एव मेध्यों भवति वासंसा दीक्षयित सौम्यं वै क्षौमं देवतया सोमंमेष देवतामुपैति यो दीक्षति सोमंस्य तुनूरंसि तुनुवं मे पाहीत्याह स्वामेव देवतामुपैत्यथों आशिषंमेवैतामा शास्तेऽग्नेस्तूंषाधानं वायोर्वातपानं

पितृणां नीविरोषंधीनां प्रघातः (३)

आदित्यानां प्राचीनतानो विश्वेषां देवानामोतुर्नक्षेत्राणामतीकाशा

पृतथ्संविदेवृत्यं यद्वासो यद्वासंसा दीक्षयंति सर्वाभिरेवैनं देवतांभिदीक्षयित बृहिःप्राणो वै मंनुष्यंस्तस्याशनं प्राणों ऽश्ञाति सप्राण पृव दीक्षत् आशितो भवति यावांनेवास्यं प्राणस्तेनं सह मेथुमुपैति घृतं देवानां मस्तुं पितृणान्निष्यंकं मनुष्यांणान्तद्वे (४)

पुतथ्संवदेव्तयं यन्नवंनीतं यन्नवंनीतेनाभ्यक्के सर्वा पुव देवताः प्रीणाति प्रच्युंतो वा पृषांऽस्माल्लोकादगंतो देवलोकं यो दींक्षितां-ऽन्तरेव नवंनीत्नतस्मान्नवंनीतेनाभ्यंक्केऽनुलोमं यज्ञंषा व्यावृत्त्या इन्द्रों वृत्रमंह्नतस्यं क्नीनिंका परापत्तत्तदार्श्वनमभवद्यदाङ्के चक्षेरेव भ्रातृंव्यस्य वृक्के दक्षिणं पूर्वमाङ्के (५)

स्व्यर हि पूर्वं मनुष्यां आञ्चते न नि धांवते नीव हि मंनुष्यां धावंन्ते पश्च कृत्व आङ्के पश्चांक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्धे परिमित्माङ्के ऽपरिमित्र हि मंनुष्यां आञ्चते सत्त्र्लयाङ्के- ऽपंतूलया हि मंनुष्यां आञ्चते व्यावृत्त्ये यदपंतूलयाञ्चीत वर्च इव स्याथ्सत्त्र्लयाङ्के मित्रत्वायं (६)

इन्द्रों वृत्रमंहुन्थ्सोऽ ध्रं पोऽ ध्रं भ्यंम्रियत् तासां यन्मेध्यं यज्ञिय सदेवमासीत्तदपोदंक्रामृत्ते दुर्भा अंभवन् यद्दंभंपुञ्जीलैः प्वयंति या एव मेध्यां यज्ञियाः सदेवा आपस्ताभिरेवैनं पवयति द्वाभ्यां पवयत्यहोरात्राभ्यामेवैनं पवयति त्रिभिः पंवयति त्रयं इमे लोका एभिरेवैनं लोकैः पंवयति पुश्रभिः (७)

प्वयति पश्चौक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञायैवैनं पवयति षङ्किः पंवयति षङ्घा ऋतवं ऋतुभिरेवैनं पवयति सप्तभिः पवयति सप्त छन्दांभिरेवैनं पवयति नवभिः पवयति नव् वै पुरुषे प्राणाः सप्राणमेवैनं पवयत्येकंवि शत्या पवयति दश् हस्त्यां अङ्गुलयो दश् पद्यां आत्मैकंवि श्रा यावांनेव पुरुष् स्तमपंरिवर्गम् (८)

प्वयति चित्पतिस्त्वा पुनात्वित्यांह् मनो वै चित्पतिर्मनंसैवैनं पवयति वाक्पतिस्त्वा पुनात्वित्यांह् वाचैवैनं पवयति देवस्त्वां सिवता पुनात्वित्यांह् सिवत्यांह् प्रवेनं पवयति तस्यं ते पवित्रपते प्वित्रंण् यस्मै कं पुने तच्छंकेयमित्यांह् ऽऽशिषंमेवैतामा शांस्ते॥ (९)

अतीकाशान्कंरोत्यवेशयन्तीर्थे स्नांति प्रघातो मंनुष्यांणान्तद्वा आङ्कं मित्रत्वायं पृञ्जभिरपंरिवर्गमृष्टाचंत्वारि॰शच॥

यार्वन्तो वै देवा युज्ञायापुनत् त एवार्भवन् य एवं विद्वान् युज्ञायं पुनीते भवंत्येव बहिः पंवियत्वान्तः प्र पादयित मनुष्यलोक एवैनं पवियत्वा पूतन्देवलोकं प्र णंयत्यदीक्षित् एक्याहुत्येत्यांहुः स्रुवेण चतंस्रो जुहोति दीक्षित्तत्वायं स्रुचा पंश्वमीं पश्चौक्षरा पृङ्किः पाङ्को युज्ञो युज्ञमेवावं रुन्ध् आकूत्यै प्रयुज्ञेऽग्रये (१०)

मनंसेऽग्नये स्वाहेत्यांह मेधया हि मनंसा पुरुषो युज्ञमंभिगच्छंति सर्रस्वत्ये पूष्णेंऽग्नये स्वाहेत्यांह् वाग्वे सर्रस्वती पृथिवी पूषा वाचैव पृथिव्या युज्ञं प्र युंङ्कः आपों देवीर्बृहतीर्विश्वशम्भुव इत्यांह् या वै वर्ष्यास्ताः (११)

आपो देवीर्बृह्तीर्विश्वशंम्भुवो यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्दिव्या आपोऽशाँन्ता इमं लोकमा गंच्छेयुरापो देवीर्बृह्तीर्विश्वशम्भुव इत्यांहास्मा एवेनां लोकायं शमयति तस्माँच्छान्ता इमं लोकमा गंच्छन्ति द्यावांपृथिवी इत्यांह द्यावांपृथिव्योर्हि यज्ञ उर्वन्तरिक्षमित्यांहान्तरिक्षे हि यज्ञो बृह्स्पतिंनीं ह्विषां वृधातु (१२)

इत्यांह् ब्रह्म वे देवानां बृह्स्पित्र्ब्रह्मणेवास्में यज्ञमवं रुन्धे यद्भ्याद्विधेरितिं यज्ञस्थाणुमृंच्छेद्वधात्वित्यांह यज्ञस्थाणुमेव पिरं वृणिक्त प्रजापंतिर्य्ज्ञमंसृजत् सौंऽस्माथ्सृष्टः परांडेथ्स प्र यज्जरहींनात्प्र साम् तमृगुदंयच्छ्चदगुदयंच्छ्त्तदौंद्वहणस्यौंद्वहण्त्वमृच

जुहोति यज्ञस्योद्यंत्या अनुष्टुप्छन्दंसामुदंयच्छ्दित्यांहुस्तस्मांदनुः जुहोति यज्ञस्योद्यंत्ये द्वादंश वाथ्सबन्धान्युदंयच्छ्कित्यांहुस्तस्मांद्वाद्रश् दीक्षयन्ति सा वा एषर्गनुष्टुग्वागंनुष्टुग्यदेतयुर्चा दीक्षयंति वाचैवेन् स् सर्वया दीक्षयति विश्ले देवस्यं नेत्रित्यांद्व सावित्यंतेन सर्वो

सर्वया दीक्षयित विश्वे देवस्यं नेतुरित्यांह सावित्र्येतेन मर्तो वृणीत सुख्यम् (१४) इत्यांह पितृदेवत्यैतेन विश्वें राय इंषुध्यसीत्यांह वैश्वदेव्येतेनं स्युम्नं वृंणीत पुष्यम् इत्यांह पौष्ण्येतेन सा वा एषर्क्सविदेवत्यां यदेतयुर्चा दीक्षयंति सर्वाभिरेवैनं देवतांभिर्दीक्षयित सप्ताक्षंरं प्रथमं प्रदम्ष्टाक्षंराणि त्रीणि यानि त्रीणि तान्यष्टावुपं यन्ति यानि चत्वारि तान्यष्टौ यदष्टाक्षंरा तेनं (१५)

गायत्री यदेकांदशाक्षरा तेनं त्रिष्टुग्यद्वादंशाक्षरा तेन् जगंती सा वा एषर्व्सर्वाणि छन्दां से यदेतय्चां दीक्षयंति सर्वेभिरेवैनं छन्दोंभिदीक्षयति सप्ताक्षंरं प्रथमं पदश् सप्तपंदा शक्षरी पशवः शक्षरी प्रशूनेवावं रुन्ध् एकंस्माद्क्षरादनांतं प्रथमं पदन्तस्माद्यद्वाचोऽनांत्रम्नतन्मंनुष्यां उपं जीवन्ति पूर्णयां जुहोति पूर्ण इंव हि प्रजापंतिः प्रजापंतरास्यै न्यूनया जुहोति न्यूनाद्धि प्रजापंतिः प्रजा असृंजत प्रजानाः सृष्ट्यां (१६)

अप्रये ता वृंधात्वृचा संख्यन्तेनं ज्ञहोति पश्चंदश च॥७॥———[२] ऋख्सामे वै देवेभ्यों युज्ञायातिष्ठमाने कृष्णों रूपं

ऋख्साम व द्वभ्या युज्ञायातिष्ठमान् कृष्णा रूप कृत्वाप्त्रम्यातिष्ठतान्तेऽमन्यन्त यं वा इमे उपाव्थ्रस्यतः स इदं भंविष्यतीति ते उपामन्त्रयन्त ते अहोरात्रयौर्मिह्मानंमपिन्धायं देवानुपावंतेतामेष वा ऋचो वर्णो यच्छुक्तं कृष्णाजिनस्यैष साम्रो यत्कृष्णमृंख्सामयोः शिल्पे स्थ इत्याहरूर्सामे एवावं रुन्ध एषः (१७) वा अह्रो वर्णो यच्छुक्तं कृष्णाजिनस्यैष रात्रिया यत्कृष्णं यदेवैनयोस्तत्र न्यंक्तं तदेवावं रुन्धे कृष्णाजिनेनं दीक्षयित् ब्रह्मणो वा एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनं ब्रह्मणेवैनं दीक्षयतीमान्धिय् शिक्षंमाणस्य देवेत्याह यथायजुरेवैतद्गर्भो वा एष यद्दीक्षित उत्खं वासः प्रोण्ते तस्मात् (१८)

गर्भाः प्रावृंता जायन्ते न पुरा सोमंस्य ऋयादपौँण्वीत् यत्पुरा सोमंस्य ऋयादपौण्वीत गर्भाः प्रजानां परापातुंकाः स्युः ऋिते सोमे- ऽपौणुंते जायंत एव तदथो यथा वसीया १ सं प्रत्यपोणुंते ताहगेव तदङ्गिरसः सुवर्गं लोकं यन्त ऊर्जं व्यंभजन्त ततो यदत्यशिष्यत ते शरा अंभवन्नूर्ग्व शरा यच्छंरमयीं (१९)

मेखंला भवत्यूर्जमेवावं रुन्धे मध्यतः सन्नंह्यति मध्यत एवास्मा उर्जं दधाति तस्मौन्मध्यत ऊर्जा भुंञ्जत ऊर्ध्वं वै पुरुषस्य नाभ्यै मध्यमवाचीनममेध्यं यन्मध्यतः सन्नह्यंति मध्यं चैवास्यामेध्यं च व्यावंत्यतीन्द्रों वृत्राय वज्रं प्राहंरथ्स त्रेधा व्यंभवथस्प्र्यस्तृतीय रथस्तृतीयं यूपस्तृतीयम् (२०)

यैंऽन्तःश्र्रा अशींर्यन्त् ते श्र्रा अंभवन्तच्छ्राणार् शर्त्वं वज्रो वे श्र्राः क्षुत्खलु वे मंनुष्यंस्य भ्रातृंव्यो यच्छंर्मयी मेखंला भवंति वज्रेणेव साक्षात्क्षुधम्भ्रातृंव्यं मध्यतोऽपं हते त्रिवृद्भंवति त्रिवृद्धे प्राणस्त्रिवृतंमेव प्राणं मध्यतो यजमाने दधाति पृथ्वी मिथुन्त्वायं (२१)
यज्ञो दक्षिणाम्भ्यंध्यायत्ताः समंभवृत्तदिन्द्रोंऽचाय्थ्सोऽमन्यत् यो वा इतो जंनिष्यते स इदं भंविष्यतीति तां
प्राविश्वतस्या इन्द्रं एवाजांयत् सोऽमन्यत् यो वै मदितोऽपंरो
जिन्ष्यते स इदं भंविष्यतीति तस्यां अनुमृश्य योनिमार्च्छिन्थ्सा
सूतवंशाभवृत्तथ्सूतवंशायै जन्मं (२२)

ता १ हस्ते न्यंवेष्टयत् तां मृगेषु न्यंदधाथ्सा कृष्णविषाणाभंवदिन्द्रं योनिरिस् मा मां हि १ सीरिति कृष्णविषाणां प्र यंच्छति सयोनिमेव यज्ञं करोति सयोनिन्दिक्षंणा १ सयोनिमिन्द्र १ सयोनित्वायं कृष्ये त्वां सुस्स्याया इत्यांह तस्मांदकृष्टप्च्या ओषंधयः पच्यन्ते सुपिप्पलाभ्यस्त्वौषंधीभ्य इत्यांह तस्मादोषंधयः फलं गृह्णन्ति यद्धस्तेन (२३) कृष्ट्र्येतं पामनं भावंकाः प्रजाः स्युर्यथ्समयेत नम्नं भावंकाः

कृण्डूयेतं पामनं भावुंकाः प्रजाः स्युर्यथ्स्मयेत नग्नं भावुंकाः कृष्णविषाणयां कण्डूयतेऽपिगृह्यं स्मयते प्रजानां गोपीथाय न पुरा दक्षिणाभ्यो नेतोंः कृष्णविषाणामवं चृतेद्यत्पुरा दक्षिणाभ्यो नेतोंः कृष्णविषाणामवं चृतेद्यत्पुरा दक्षिणाभ्यो नेतोंः कृष्णविषाणामवंचृतेद्योनिः प्रजानां परापातुंका स्यान्नीतासु दक्षिणासु चात्वांले कृष्णविषाणां प्रास्यित् योनिर्वे यज्ञस्य चात्वांलं योनिः कृष्णविषाणा योनांवेव योनिन्दधाति यज्ञस्य सयोनित्वायं॥ (२४)

वाग्वै देवेभ्योऽपाँकामद्यज्ञायातिष्ठमाना सा वनस्पतीन्प्राविश्यथ्ये। वाग्वनस्पतिषु वदति या दुन्दुभौ या तूर्णवे या वीर्णायां

रुन्यु एष तस्माँच्छर्मयी यूपस्तुर्तीयं मिथुनुत्वाय जन्म हस्तेनाष्टाचंत्वारि×श**च**॥८॥**——[3]**

यद्दौक्षितदण्डं प्रयच्छंति वाचंमेवावं रुन्ध् औदुंम्बरो भवृत्यूर्ग्वा उंदुम्बर् ऊर्जमेवावं रुन्धे मुखेन सिम्मितो भवति मुख्त एवास्मा ऊर्जं दधाति तस्मौन्मुखत ऊर्जा भुंश्चते (२५)

क्रीते सोमें मैत्रावरुणायं दण्डं प्र यंच्छति मैत्रावरुणो

प्रतिष्ठापयन्ति स्वाहां यज्ञं मन्सेत्याह् मनसा हि पुरुषो यज्ञमंभिगच्छति स्वाहा द्यावांपृथिवीभ्यामित्यांह् द्यावांपृथिव्योर्हि यज्ञः स्वाहोरोर्न्तरिक्षादित्यांहान्तरिक्षे हि यज्ञः स्वाहां यज्ञं वातादारंभ इत्यांहायम् (२६)

हि पुरस्तांदुत्विग्भ्यो वार्चं विभजंति तामृत्विजो यजंमाने

वाव यः पर्वते स यज्ञस्तमेव साक्षादा रंभते मुष्टी करोति वाचं यच्छति यज्ञस्य धृत्या अदीक्षिष्टायं ब्राह्मण इति त्रिरुंपा श्रेषांह देवेभ्यं एवेनं प्राऽऽह त्रिरुचैरुभयेंभ्य एवेनं देवमनुष्येभ्यः प्राऽऽह् न पुरा नक्षंत्रेभ्यो वाचं वि सृंजेद्यत्पुरा नक्षंत्रेभ्यो वाचं विसृजेद्यज्ञं विच्छिंन्द्यात् (२७)

उदितेषु नक्षंत्रेषु व्रतं कृणुतेति वाचं वि सृंजिति युज्ञव्रंतो वै दींक्षितो युज्ञमेवाभि वाचं वि सृंजिति यदिं विसृजेद्वैषण्वीमृचमनुं ब्रूयाद्यज्ञो वै विष्णुंर्य्ज्ञेनैव युज्ञ सं तंनोति दैवीन्धियं मनामह् इत्याह युज्ञमेव तन्म्रंदयित सुपारा नो असद्वश इत्याह व्युंष्टिमेवावं रुन्धे (२८)

ब्रह्मवादिनों वदन्ति होत्व्यंं दीक्षितस्यं गृहा(३)इ न होत्व्या(३)मितिं हृविर्वे दीक्षितो यज्जंहुयाद्यजंमानस्यावदायं जुहुयाद्यत्र जुंहुयाद्यंजपुरुर्न्तिरयाद्ये देवा मनोजाता मनोयुज् इत्याह प्राणा वै देवा मनोजाता मनोयुज्सतेष्वेव प्रोक्षं जुहोति तन्नवं हुतं नेवाहंत स्वपन्तं वै दीक्षित रक्षा रेसि जिघारसन्त्यग्निः (२९)

खलु वै रंक्षोहाग्ने त्वर सु जांगृहि वयर सु मंन्दिषीमहीत्यांहाग्निमेवाधिपां कृत्वा स्वंपिति रक्षंसामपंहत्या अब्रत्यमिव वा एष करोति यो दीक्षितः स्वपिति त्वमंग्ने ब्रत्पा असीत्यांहाग्निर्वे देवानां ब्रतपंतिः स एवैनं ब्रतमालम्भयति देव आ मर्त्येष्वेत्यांह देवः (३०)

ह्यंष सन्मर्त्येषु त्वं यज्ञेष्वीङ्य इत्यांहैत १ हि यज्ञेष्वीड्ते ऽप् वै दींक्षिताथ्संषुपुषं इन्द्रियं देवताः क्रामन्ति विश्वं देवा अभि मामावंवृत्रज्ञित्याहिन्द्रियेणैवैनं देवतांभिः सं नंयति यदेतद्यजुर्न ब्रूयाद्यावंत एव पृश्नमि दीक्षेत् तावंन्तो ऽस्य पृशवंः स्यू रास्वेयंत् (३१) सोमा भूयों भरेत्याहापरिमितानेव पृश्नवं रुन्धे चन्द्रमंसि मम् भोगांय भवेत्यांह यथादेवतमेवेनाः प्रतिं गृह्णाति वायवे त्वा वर्रुणाय त्वेति यदेवमेता नानुंदिशेदयंथादेवतं दक्षिणा गमयेदा देवतांभ्यो वृश्चेत यदेवमेता अनुदिशतिं यथादेवतमेव दक्षिणा गमयित न देवतांभ्य आ (३२)

वृश्च्यते देवीरापो अपां नपादित्यांह् यद्वो मेध्यं यज्ञिय् संदेवं तद्वो मावं क्रमिष्मिति वावैतदाहाच्छिंत्रं तन्तुं पृथिव्या अनुं गेष्मित्यांह सेतुंमेव कृत्वात्येति॥ (३३)

भुञ्जतेऽयञ्किंन्याहु-भेऽभिरांह देव हयंद्रेवतांभ्य आ त्रयंभिश्यावाशा———[४] देवा वै देवयर्जनमध्यवसाय दिशो न प्राजांनुन्तेऽदे न्योंन्यमुपांधावन्त्वया प्र जांनाम त्वयेति तेऽदित्या समिध्रियन्त

त्वया प्र जानामेति साम्नवीद्वरं वृणे मत्प्रायणा एव वो यज्ञा मदुंदयना अस्त्रिति तस्मादादित्यः प्रायणीयो यज्ञानांमादित्य उदयनीयः पश्च देवतां यजित पश्च दिशो दिशां प्रज्ञात्ये (३४)

अथो पश्चौक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्धे पथ्याई स्वस्तिमयज्नप्राचीमेव तया दिशं प्राजानत्रप्तिनां दक्षिणा सोमेन प्रतीचीई सिवेत्रोदीचीमदित्योध्वां पथ्याई स्वस्ति यंजित प्राचीमेव तया दिशं प्र जांनाति पथ्याई स्वस्तिमिष्ठाग्नीषोमौ यजित चक्षेषी वा एते यज्ञस्य यद्ग्रीषोमौ ताभ्यामेवानं पश्यित (३५) अग्नीषोमांविष्ट्वा संवितारं यजित सवितृप्रंसूत एवानं

पश्यति सवितारंमिष्ट्वादितिं यजतीयं वा अदितिरस्यामेव प्रंतिष्ठायानुं पश्यत्यदिंतिमिष्ठा मारुतीमृचमन्बांह मरुतो वै देवानां विशों देवविशं खलु वै कल्पमानं मनुष्यविशमनुं कल्पते यन्मांरुतीमृचंमन्वाहं विशां क्लस्यैं ब्रह्मवादिनों वदन्ति प्रयाजवंदननूयाजं प्रांयणीयं कार्यमनूयाजवंत् (३६)

अप्रयाजमुंदयनीयमितीमे वै प्रयाजा अमी अंनूयाजाः सैव सा यज्ञस्य सन्तंतिस्तत्तथा न कार्यमात्मा वै प्रयाजाः प्रजाऽन्याजा यत्प्रयाजानंन्तरियादात्मानंमन्तरियाद्यदंनूयाजानंन्तरियात्प्रजामन्तरि खलु वै यज्ञस्य वितंतस्य न क्रियते तदने यज्ञः परो भवति यज्ञं पंराभवंन्तं यजमानोऽनुं (३७)

पर्रा भवति प्रयाजवंदेवानूंयाजवंत्प्रायणीयं कार्यं प्रयाजवंदनूयाजवंदुदयनीयं नात्मानंमन्तरेति न प्रजां न यज्ञः पंराभवंति न यजंमानः प्रायणीयंस्य निष्कास उंदय्नीयंम्भि निर्वपित सैव सा यज्ञस्य सन्तंतिर्याः प्रांयणीयंस्य याज्यां यत्ता उंदयनीयंस्य याज्याः कुर्यात्पराङ्मं लोकमा रोहेत्प्रमायुंकः स्याद्याः प्रांयणीयंस्य पुरोनुवाक्यांस्ता उंदयनीयंस्य याज्याः करोत्यस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति॥ (३८)

प्रज्ञांत्ये पश्यत्यनूयाजवृद्यजंमानोऽनुं पुरोनुवाक्यांस्ता अष्टौ चं॥५॥------[५] कद्रश्च वे सुंपर्णी चौत्मरूपयोरस्पर्धेताः सा कद्रः

तेनाऽऽत्मानं निष्क्रीणीष्वेतीयं वै कद्रूरसौ सुंपूर्णो छन्दा रसि सौपर्णेयाः साब्रंवीदस्मै वै पितरौं पुत्रान्विंभृतस्तृतीयंस्यामितो

इति मा कद्रूरंबोचिदिति जगत्युदंपतचतुर्दशाक्षरा सती

साप्रांप्य न्यंवर्तत तस्यै द्वे अक्षरें अमीयेता सा पशुभिंश्च दीक्षया

दिवि सोमुस्तमा हंरु तेनाऽऽत्मानं निष्क्रीणीष्व (३९)

चार्गच्छ्तस्माञ्जर्गती छन्दंसां पश्च्यंतमा तस्मौत्पशुमन्तं दीक्षोपं नमित त्रिष्टुगुदंपतृत् त्रयोदशाक्षरा सृती साप्रौप्य न्यंवर्तत् तस्यै द्वे अक्षरं अमीयेता सा दिक्षंणाभिश्च (४०) तपंसा चार्गच्छ्तस्मौत् त्रिष्टुभो लोके मार्ध्यन्दिने सर्वने दिक्षंणा नीयन्त एतत्खलु वाव तप् इत्यांहुर्यः स्वं ददातीति गायत्र्युदंपतचतुंरक्षरा सत्यंजया ज्योतिषा तमस्या अजाभ्यंरुन्य

तद्जायां अजुत्व सा सोमं चाहरच्त्वारि चाक्षराणि साष्टाक्षरा

कस्माँथ्यत्याद्गायत्री किनेष्ठा छन्दंसार सती यंज्ञमुखं

समंपद्यत ब्रह्मवादिनों वदन्ति (४१)

परीयायेति यदेवादः सोममाहंर्त्तस्मौद्यज्ञमुखं पर्येत् तस्मौतेज्ञस्विनीतं पद्धां द्वे सर्वने समगृह्णान्मुखेनैकं यन्मुखेन समगृह्णात्तदंधयत्तस्माद्वे सर्वने शुक्रवंती प्रातःसवनं च माध्यंन्दिनं च तस्मौतृतीयसवन ऋंजीषम्भि षुंण्वन्ति धीतिमिव हि मन्यंन्ते (४२) आशिर्मवं नयति सशुक्रत्वायाथो सम्भंरत्येवैनृत्त ॥ सोमंमाह्रियमांणं गन्ध्वां विश्वावंसुः पर्यमुष्णाथ्स तिस्रो रात्रीः परिमुषितोऽवस्त्तस्मांतिस्रो रात्रीः क्रीतः सोमों वसति ते देवा अंब्रुव्नथ्स्रीकांमा वै गन्ध्वाः स्त्रिया निष्क्रीणामेति ते वाच् इं स्त्रियमेकंहायनीं कृत्वा तया निर्क्रीणान्थ्सा रोहिद्रूपं कृत्वा गन्धवेंभ्यः (४३)

अप्तरम्यांतिष्ठत्तद्रोहितो जन्म ते देवा अंब्रुवृत्तपं युष्मदर्त्रमीन्नास्मानुपार्वर्तते वि ह्वंयामहा इति ब्रह्मं गन्धर्वा अवंदन्नगायं देवाः सा देवान्गायंत उपार्वर्तत् तस्माद्रायंन्त् इ स्त्रियंः कामयन्ते कामुंका एन् इ स्त्रियों भवन्ति य एवं वेदाथो य एवं विद्वानिष जन्येषु भवंति तेभ्यं एव दंदत्युत यद्वहुतंयाः (४४)

भवन्त्येकंहायन्या क्रीणाति वाचैवेन् सर्वया क्रीणाति तस्मादेकंहायना मनुष्यां वाचं वदन्त्यकूट्याऽकंण्याऽकांण्या-ऽश्लोण्याऽसंप्तशफ्या क्रीणाति सर्वयेवेनं क्रीणाति यच्चेतयां क्रीणीयादुश्चर्मा यजमानः स्याद्यत्कृष्णयानुस्तरंणी स्यात्प्रमायंको यजमानः स्याद्यद्विं रूपया वात्रंग्नी स्याथ्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयादरुणयां पिङ्गाक्ष्या क्रीणात्येतद्वे सोमंस्य रूप स्वयेवेनं देवतंया क्रीणाति॥ (४५)

निष्कीणीष्व दक्षिणाभिश्व वदन्ति मन्यन्ते गन्ध्वेभ्यां बहुतयाः पिङ्गाक्ष्या दशं च॥७॥—[६] तिष्करणयमभवृत्तस्मादुन्द्यो हिर्रणयं पुनन्ति ब्रह्मवादिनो

वदन्ति कस्मांथ्सत्यादंनस्थिकंन प्रजाः प्रवीयंन्तेऽस्थन्वर्तींर्जायन्त् इति यद्धिरंण्यं घृतेऽवधायं जुहोति तस्मांदनस्थिकंन प्रजाः प्र वीयन्तेऽस्थन्वर्तींर्जायन्त एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम् यद् घृतं तेजो हिरंण्यमियं ते शुक्र तनूरिदं वर्च इत्यांह् सर्तेजसमेवैन्श् सर्तन्म (४६)

क्रोत्यथो सम्भेरत्येवैनं यदबंद्धमवद्ध्याद्गर्भाः प्रजानां परापातुंकाः स्युर्बद्धमवं दधाति गर्भाणां धृत्ये निष्ट्कर्यं बध्नाति प्रजानां प्रजानां प्रजानां प्रजानां प्रजानां प्रजानां प्रजानां प्रजानां वाग्वा एषा यथ्सोम् क्रयंणी जूरसीत्यां ह् यद्धि मनसा जवंते तद्घाचा वदंति धृता मनसेत्यां ह् मनसा हि वाग्धृता जुष्टा विष्णंव इत्यांह (४७)

युज्ञो वै विष्णुंर्युज्ञायैवैनां जुष्टां करोति तस्यांस्ते सृत्यसंवसः प्रस्व इत्यांह सिवृत्रप्रसूतामेव वाचमवं रुन्धे काण्डेकाण्डे वै क्रियमाणे युज्ञ रक्षारंसि जिघारसन्त्येष खलु वा अरंक्षोहतः पन्था योंऽग्नेश्च सूर्यस्य च सूर्यस्य चक्षुरारुहमुग्नेरक्षणः कनीनिकामित्यांह य पुवारंक्षोहतः पन्थास्तर समारोहति (४८)

वाग्वा एषा यथ्सोंमुऋयंणी चिदंसि मुनासीत्यांह् शास्त्येवैनांमेतत्तस्मांच्छिष्टाः प्रजा जांयन्ते चिदसीत्यांह् यिद्ध मनसा चेतयंते तद्वाचा वदंति मुनासीत्यांह् यिद्ध मनसाभिगच्छंति तत्करोति धीरसीत्यांह् यिद्ध मनसा ध्यायति तद्वाचा (४९) यज्ञियांमेवैनां करोति क्षत्रियासीत्यांह क्षत्रिया ह्यंषादितिरस्युभयतंःशी

यदेवाऽऽदित्यः प्रांयणीयों यज्ञानांमादित्य उदयनीयस्तस्मादेवमाह यदबंद्धा स्यादयंता स्याद्यत्पंदिबद्धानुस्तरंणी स्यात्प्रमायंको यजंमानः स्यात् (५०) यत्कंणंगृहीता वार्त्रघ्नी स्याथ्स वान्यं जिनीयात्तं वान्यो जिनीयान्मित्रस्त्वां पदि बंध्नात्वत्यांह मित्रो वै शिवो

पूषेमामेवास्यां अधिपामंकः समेष्ट्या इन्द्रायाध्यंक्षायेत्याहेन्द्रंमेवास्या अध्यक्षं करोति (५१) अनुं त्वा माता मन्यतामनुं पितेत्याहानुंमतयैवैनंया क्रीणाति सा देवि देवमच्छेहीत्यांह देवी ह्यंषा देवः सोम् इन्द्रांय सोमिन्त्याहेन्द्रांय हि सोमं आह्रियते यदेतद्यज्ञनं ब्रयात्परांच्येव

देवानान्तेनैवैनां पृदि बंध्नाति पूषाध्वंनः पात्वित्यांहेयं वै

सोम्मित्याहेन्द्रांय हि सोमं आह्रियते यदेतद्यजुर्न ब्रूयात्परांच्येव सोम्कर्यणीयाद्रुद्रस्त्वा वंर्तयत्वित्यांह रुद्रो वै क्रूरः (५२)

देवानान्तमेवास्यै प्रस्तांहधात्यावृत्त्यै क्रूरमिव वा एतत्करोति यद्रुद्रस्यं कीर्तयंति मित्रस्यं पृथेत्यांह शान्त्यै वाचा वा एष वि कीणीते यः सोमक्रयंण्या स्वस्ति सोमसखा पुनरेहिं सह र्य्येत्यांह वाचैव विकीय पुनरात्मन्वाचं धत्तेऽनुंपदासुकास्य वाग्भंवति य एवं वेदं॥ (५३)

सर्तनुं विष्णंव इत्यांह सुमारोहिति ध्यायंति तद्वाचा यजमानः स्यात्करोति क्रूरो वेदं॥८॥[७]

षद्दान्यनु नि क्रांमित षड्हं वाङ्गाति वदत्युत संवथ्सरस्यायंने यावत्येव वाक्तामवं रुन्धे सप्तमे पदे जुंहोति सप्तपंदा शक्वरी पृशवः शक्वरी पृश्ववः शक्वरी पृश्ववेवावं रुन्धे सप्त ग्राम्याः पृशवः सप्तार्ण्याः सप्त छन्दाईस्युभयस्यावंरुद्धे वस्व्यंसि रुद्रासीत्यांह रूपमेवास्यां पृतन्मंहिमानम् (५४)

व्याचंष्टे बृह्स्पतिंस्त्वा सुम्ने रंण्वत्वित्यांह् ब्रह्म वै देवानां बृह्स्पतिर्ब्रह्मंणैवास्मैं पृश्ननवं रुन्धे रुद्रो वसुंभिरा चिकेत्वित्याहावृंत्त्ये पृथिव्यास्त्वां मूर्धन्ना जिंघिमि देवयजन् इत्यांह पृथिव्या ह्येष मूर्धा यद्देवयजन्मिडांयाः पद इत्याहेडांयै ह्येतत्पदं यथ्सोमक्रयंण्ये घृतवंति स्वाहां (५)

इत्यांह् यदेवास्ये पदाद् घृतमपींड्यत् तस्मादेवमांह् यदेष्वर्युरंन्ग्रावाहुंतिं जुहुयाद्न्योंऽध्वर्युः स्याद्रक्षारंसि यज्ञर हंन्युर्हिरंण्यमुपास्यं जुहोत्यग्निवत्येव जुंहोति नान्योंऽध्वर्युर्भवंति न यज्ञर रक्षारंसि प्रन्ति काण्डेकाण्डे वै क्रियमांणे यज्ञर रक्षारंसि जिघारसन्ति परिलिखित्र रक्षः परिलिखिता अरांतय इत्यांह् रक्षंसामपंहत्ये (५६)

ड्दमृह रक्षंसो ग्रीवा अपि कृन्तामि यों उस्मान्द्वेष्टि यं चं वयं द्विष्म इत्यांह् द्वौ वाव पुरुषो यं चैव द्वेष्टि यश्चेंनं द्वेष्टि तयोरेवानंन्तरायं ग्रीवाः कृन्तित पशवो वै सोमऋयंण्यै पुदं यावत्स्मूत एसं वंपति पुशूनेवावं रुन्धेऽस्मे राय इति सं वंपत्यात्मानंमेवाध्वर्युः (५७)

पशुभ्यो नान्तरेति त्वे राय इति यर्जमानाय प्र येच्छति यर्जमान एवं रियं देधाति तोते राय इति पत्निया अर्धो वा एष आत्मनो यत्पत्नी यथां गृहेषुं निधत्ते तादगेव तत्त्वष्टींमती ते सपेयेत्याह त्वष्टा वै पंशूनां मिथुनाना ५ रूपकृद्रूपमेव पुशुषुं दधात्यस्मे वै लोकाय गार्हंपत्य आ धीयतेऽमुष्मां आहवनीयो यद्गार्हंपत्य उपवर्षेद्स्मिं ह्लोके पंशुमान्थ्स्याद्यदाहवनीये-ऽमुष्मिँ ह्योके पंशुमान्थस्यांदुभयो्रुपं वपत्युभयोंरेवैनं लोकयोः पशुमन्तं करोति॥ (५८)

मृह्मिन् स्वाहापंहत्या अध्वर्युर्धीयते चतुर्वि शतिश्च॥५॥————[८] ब्रह्मवादिनों वदन्ति विचित्यः सोमा (३) न विचित्या (३)

इति सोमो वा ओषंधीना राजा तस्मिन् यदापंत्रं ग्रसितमेवास्य तद्यद्विंचिनुयाद्यथास्याँद्रसितं निंप्खिदतिं तादगेव तद्यन्न विंचिनुयाद्यथाक्षन्नापंत्रं विधावंति ताहगेव तत्क्षोधुंकोऽध्वर्युः स्यात्क्षोधुंको यर्जमानः सोमंविऋयिन्थ्सोम र् शोधयेत्येव ब्रंयाद्यदीतंरम् (५९)

यदीतंरमुभयेंनैव सोंमविऋयिणंमर्पयति तस्मांध्सोमविऋयी

क्षोधंकोऽरुणो हं स्माहौपंविशिः सोम्ऋयंण एवाहं तृंतीयसवनमवं रुन्ध इति पशूनां चर्मन्मिमीते पृशूनेवावं रुन्धे पृशवो हि तृतीय् सर्वनं यङ्कामयेतापृशः स्यादित्यृंक्षतस्तस्यं मिमीतुक्षं वा अपशुव्यमंपृशुरेव भवित् यं कामयेत पशुमान्थ्स्यात (६०)

इतिं लोम्तस्तस्यं मिमीतैतद्वै पंशूनाः रूपः रूपेणैवास्में प्रशूनवं रुन्धे पशुमानेव भंवत्यपामन्तें क्रीणाति सरंसमेवैनं क्रीणात्यमात्योऽसीत्यांहामैवैनं कुरुते शुक्रस्ते ग्रह् इत्यांह शुक्रो ह्यंस्य ग्रहोऽनुसाच्छं याति महिमानंमेवास्याच्छं यात्यनंसा (६१)

अच्छं याति तस्मांदनोवाह्य समे जीवंनं यत्र खलु वा पुत शीर्षणा हरंन्ति तस्मांच्छीर्षहार्यं गिरौ जीवंनम्भि त्यं देव संवितार्मित्यतिंछन्दस्चां मिमीतेऽतिंच्छन्दा वे सर्वाणि छन्दा से सर्वेभिरेवेनं छन्दोंभिर्मिमीते वर्ष्म वा पुषा छन्दंसां यदितंच्छन्दा यदितंच्छन्दस्चां मिमीते वर्ष्मवेन समानानां करोत्येकंयैकयोथ्सर्गम् (६२)

मिमीतेऽयांतयाम्नियायातयाम्नियैवैनं मिमीते तस्मान्नानांवीर्या अङ्गुलंयः सर्वांस्वङ्गुष्ठमुप् नि गृंह्णाति तस्मांथ्समावंद्वीर्यो-ऽन्याभिंर्ङ्गुलिंभिस्तस्माथ्सर्वा अनु सं चंरति यथ्सह सर्वांभिर्मिमीत सङ्श्लिष्टा अङ्गुलंयो जायेर्न्नेकंयैकयोथ्सर्गं मिमीते तस्माद्विभंक्ता जायन्ते पश्च कृत्वो यर्जुषा मिमीते पश्चौक्षरा पङ्किः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्धे पश्च कृत्वंस्तूष्णीम् (६३)

दश् सं पंद्यन्ते दशाँक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धे यद्यज्ञुंषा मिमीते भूतमेवावं रुन्धे यत्तूष्णीं भविष्यद्यद्वे तावानेव सोमः स्याद्यावन्तं मिमीते यजमानस्यैव स्यान्नापि सदस्यानां प्रजाभ्यस्त्वेत्युप समूहित सदस्यानेवान्वाभंजित वाससोपं नह्यित सर्वदेवत्यं वै (६४)

वासः सर्वाभिरेवैनं देवतांभिः समर्धयित पृशवो वै सोमंः प्राणाय त्वेत्युपं नह्यति प्राणमेव पृशुषुं दधाति व्यानाय त्वेत्यनुं शृन्थित व्यानमेव पृशुषुं दधाति तस्मांथ्स्वपन्तं प्राणा न जहिति॥ (६५)

इतरं पशुमान्थ्यांद्यात्यनंसोध्यागंन्तूणीर संविदेवत्यं वे त्रयंश्विरश्वाणा ——[९] यत्कलयां ते शुफेनं ते क्रीणानीति पणेतागोअर्घ् सोमं कुर्यादगोअर्घं यजमान्मगोअर्घमध्वर्युङ्गोस्तु महिमानं नाव तिरेद्रवां

कुषादगाअय पजमान्मगाअयमव्यपुङ्गास्तु माहुमान् नाव तिरुद्भवा ते क्रीणानीत्येव ब्रूयाद्गोअर्घमेव सोमं करोति गोअर्घ यजमानं गोअर्घमध्ययुत्र गोर्मिह्मान्मवं तिरत्यजयाँ क्रीणाति सतंपसमेवैनं क्रीणाति हिरंण्येन क्रीणाति सश्चंकमेव (६६)

एनं कीणाति धेन्वा कीणाति साशिरमेवेनं कीणात्यृष्भेणं कीणाति सेन्द्रमेवेनं कीणात्यन्डुहाँ कीणाति वहिर्वा अनुङ्वान् मिथुनस्यावंरुद्धे वासंसा क्रीणाति सर्वदेवृत्यं वै वासुः

सर्वांभ्य एवेनं देवतांभ्यः क्रीणाति दशु सं पंद्यन्ते दशांक्षरा

विराडन्नं विराि्ट्यराजैवान्नाद्यमवं रुन्धे (६७)
तपंसस्तनूरंसि प्रजापंतेर्वर्ण् इत्यांह पृशुभ्यं पृव तदंध्वर्युर्नि हुंत आत्मनोऽनां व्रस्काय गच्छंति श्रियं प्र पृश्चनां प्रोति य पृवं वेदं शुक्रं ते शुक्रेणं कीणामीत्यांह यथायजुरेवैतद्देवा वे येन हिरंण्येन सोममकीणन्तदंभीषहा पुनरादंदत को हि तेजंसा विकेष्यत इति

येन हिरंण्येन (६८)

सोमं क्रीणीयात्तदंभीषहा पुन्रा दंदीत तेजं एवाऽऽ-त्मन्धंत्तेऽस्मे ज्योतिंः सोमविक्वियिण् तम् इत्यांह् ज्योतिंरेव यजंमाने दधाति तमंसा सोमविक्वियणंमर्पयति यदनुंपग्रथ्य हुन्याद्दंन्द्शूकास्ता समार्थस्पाः स्युंरिदम्ह स्पर्पणां दन्दशूकानां ग्रीवा उपं ग्रश्नामीत्याहादंन्दशूकास्ता समार्थस्पा भवन्ति तमंसा सोमविक्वियणं विध्यति स्वानं (६९)

भ्राजेत्यांहैते वा अमुष्मिं श्लोके सोमंमरक्ष्वन्तेभ्यो-ऽधि सोममाहं रुन् यदेतेभ्यः सोम्कयंणान्नानं दिशेदकीं तो-ऽस्य सोमः स्यान्नास्यैतें ऽमुष्मिं श्लोके सोम र रक्षेयुर्यदेतेभ्यः

ऽस्य सोमः स्यान्नास्यैतेंऽमुष्मिँ होके सोम रे रक्षेयुर्यदेतेभ्यः सोमुक्तयंणाननुदिशतिं कीतौंऽस्य सोमों भवत्येतैंऽस्यामुष्मिँ होके प्रथमः प्रश्नः (काण्डम् ६)

सर्थं क्रमेव रून्य इति येन हिरंण्येन स्वान चतुंश्वत्वारिश्श्रचापा ———[१०] वारुणो वै क्रीतः सोम् उपनद्धो मित्रो न एहि सुमित्रधा प्राह शान्त्या इन्द्रेस्योरुमा विंश दक्षिणमित्याह देवा वै

इत्याह शान्त्या इन्द्रंस्योरुमा विश्व दक्षिणमित्याह देवा वै यः सोम्मकीणन्तमिन्द्रंस्योरौ दक्षिण आसादयन्नेष खलु वा एतर्हीन्द्रो यो यजंते तस्मादिवमाहोदायुंषा स्वायुषेत्याह देवतां एवान्वारभ्योत् (७१)

तिष्ठत्युर्वन्तिरिक्षमिन्विहीत्यांहान्तिरिक्षदेवत्यो ई ह्यंतर्रिह सोमो-ऽदित्याः सदोऽस्यिदित्याः सद् आ सीदेत्यांह यथायजुरेवैतिद्व वा एंनमेतदर्धयित् यद्वांरुण स्मन्तं मैत्रं करोतिं वारुण्यर्चा सांदयित् स्वयैवैनं देवतंया समर्धयित् वासंसा पूर्यानंह्यित सर्वदेवत्यं वै वासः सर्वाभिरेव (७२)

एनं देवतांभिः समर्धयत्यथो रक्षंसामपंहत्यै वनेषु व्यंन्तरिक्षं ततानेत्यांह् वनेषु हि व्यंन्तरिक्षं ततान् वाज्मर्विध्स्वत्यांह् वाज् ड् ह्यर्वथ्सु पयो अघ्नियास्वित्यांह् पयो ह्यंघ्नियासुं हृथ्सु ऋतुमित्यांह हृथ्सु हि ऋतुं वर्रुणो विक्ष्विग्निमित्यांह् वर्रुणो हि विक्ष्विग्निन्दिवि सूर्यम् (७३)

इत्यांह दिवि हि सूर्ये सोम्मद्रावित्यांह ग्रावांणो वा अद्रयस्तेषु वा एष सोमं दधाति यो यजेते तस्मादिवमाहोदु त्यं जातवेदस्मितिं सौर्यचां कृष्णाजिनं प्रत्यानंह्यति रक्षंसामपंहत्या उस्रावेतं धूर्षाहावित्यांह यथायजुरेवैतत्प्र च्यंवस्व भुवस्पत इत्यांह भूताना १ हि (७४)

पुष पतिर्विश्वांन्यभि धामानीत्यांह् विश्वांनि ह्ये ई षों-ऽभि धामानि प्रच्यवंते मा त्वां परिपरी विद्वित्यांह् यदेवादः सोमंमाह्वियमाणं गन्धवीं विश्वावंसुः पूर्यमुष्णात्तस्मादेवमाहापंरिमोषार् यजमानस्य स्वस्त्ययंन्यसीत्यांह् यजमानस्यैवैष यज्ञस्यांन्वारम्भो-ऽनंविछित्त्यै वरुणो वा पृष यजमानम्भ्यैति यत् (७५)

क्रीतः सोम् उपनद्धो नमो मित्रस्य वरुणस्य चक्षंस् इत्यांह् शान्त्या आ सोमं वहंन्त्यग्निना प्रति तिष्ठते तौ सम्भवन्तौ यजमानम्भि सम्भवतः पुरा खलु वावैष मेधायात्मानमारभ्यं चरित यो दीक्षितो यदंग्नीषोमीयं पृश्नमालभंत आत्मिन्ष्क्रयंण पृवास्य स तस्मात्तस्य नाश्यं पुरुषिनष्क्रयंण इव ह्यथो खल्वांहुर्ग्नीषोमाभ्यां वा इन्द्रों वृत्रमंहृत्रिति यदंग्नीषोमीयं पृश्नमालभंते वार्त्रघ्न पृवास्य स तस्माद्वाश्यं वारुण्यर्चा परि चरित स्वयैवैनं देवत्या परि चरित॥ (७६)

अन्वारभ्योथ्सर्वामिरेव सूर्यं भूताना्ड् होति यदांहः सप्तविर्श्यतिश्च॥६॥———[११]

यो वा अयंथादेवतुन्त्वामंग्र इन्द्रंस्य चित्तिं यथा वै वयो वै यदाकूताद्यास्ते अग्रे मियं गृह्णामि प्रजापितः

सौंऽस्माथ्स्तेगान् वार्जं कूर्मान् योक्कं मित्रावर्रुणाविन्द्रस्य पूष्ण ओजं आनुन्दमहंपुग्नेवाँयोः पन्थाङ्कमेवौँस्तेऽग्निः

पशुरांसीथ्बड्वि ५ शतिः॥ २६॥

यो वा एवाहंतिमभवन्पथिभिंरवरुध्यांनुन्दमृष्टौपंश्चाशत्॥५८॥

यो वा अयंथादेवतं यद्यंवजिप्रंसि॥

हरिः ॐ॥ ॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां षष्ठकाण्डे प्रथमः प्रश्नः समाप्तः॥६-१॥

月 generated on April 28, 2025

Downloaded from